

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

28. februar 2008 *

I sag C-398/05,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) ved afgørelse af 2. november 2005, indgået til Domstolen den 15. november 2005, i sagen:

AGST Draht- und Biegetechnik GmbH

mod

Hauptzollamt Aachen,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne G. Arestis (refererende dommer), R. Silva de Lapuerta, J. Malenovský og T. von Danwitz,

* Processprog: tysk.

generaladvokat: E. Sharpston
justitssekretær: fuldmægtig B. Fülöp,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 21. juni 2007,

efter at der er afgivet indlæg af:

— AGST Draht- und Biegetechnik GmbH ved Rechtsanwälte P. Henseler og T. Lieber

— Rådet for Den Europæiske Union ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af Rechtsanwalt G. Berrisch

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved T. Scharf og K. Gross, som befuldmægtigede,

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

- 1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører gyldigheden af Rådets forordning (EF) nr. 1599/1999 af 12. juli 1999 om indførelse af en endelig udligningstold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af tråd af rustfrit stål af diameter 1 mm og derover med oprindelse i Indien og om afslutning af proceduren vedrørende importen af tråd af rustfrit stål af diameter 1 mm og derover med oprindelse i Republikken Korea (EFT L 189, s. 1).

- 2 Anmodningen er blevet fremsat i en sag mellem AGST Draht- und Biegetechnik GmbH (herefter »AGST«) og Hauptzollamt Aachen (herefter »Hauptzollamt«), idet Hauptzollamt har pålagt AGST udligningstold for import af tråd af rustfrit stål med diameter 1 mm og derover opført under underposition 7223 00 19 i den kombinerede nomenklatur (herefter »KN«) med oprindelse i Indien.

Retsforskrifter

- 3 Bestemmelserne om Det Europæiske Fællesskabs indførelse af udligningstold findes i Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EFT L 288, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 461/2004 af 8. marts 2004 (herefter »basisforordningen«).

4 I basisforordningens artikel 1, stk. 1, bestemmes:

»Der kan indføres udligningstold med henblik på at udligne subsidier, der direkte eller indirekte ydes til fremstilling, produktion, udførsel eller transport af varer, hvis overgang til fri omsætning i Fællesskabet medfører, at der forvoldes skade.«

5 Forordningens artikel 8, stk. 7, bestemmer:

»Der foretages også en undersøgelse af andre kendte faktorer end den subsidierede indførsel, som samtidig skader den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, for at sikre, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives den subsidierede indførsel i henhold til stk. 6. Faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, indbefatter mængde og priser for så vidt angår varer, som ikke indføres til subsidierede priser, nedgang i efterspørgslen eller ændringer i forbrugsmønstret, restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem producenter i tredjelande og producenter i Fællesskabet, den teknologiske udvikling samt EF-erhvervsgrenens eksportresultater og produktivitet.«

Forordning nr. 1599/1999

6 Den 23. marts 1999 vedtog Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber forordning (EF) nr. 618/1999 om indførelse af en midlertidig udligningstold på importen af tråd af rustfrit stål af diameter 1 mm og derover med oprindelse i Indien og Republiken Korea (EFT L 79, s. 25, herefter »den midlertidige forordning«).

- 7 Derefter vedtog Rådet den 12. juli 1999 forordning nr. 1599/1999 om indførsel af en endelig udligningstold på import fra Indien og om afslutning af proceduren vedrørende importen fra Republikken Korea.
- 8 Rådet havde i en anden procedure vedrørende stænger af rustfrit stål den 13. november 1998 vedtaget forordning (EF) nr. 2450/98 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af stænger af rustfrit stål med oprindelse i Indien og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EFT L 304, s. 1). Denne forordning blev annulleret ved dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans den 19. september 2001, Mukand m.fl. mod Rådet (sag T-58/99, Sml. II, s. 2521).

Twisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

- 9 AGST er en af de største tyske producenter af fleksible tråde i rustfrit stål. Den 7. august og den 17. november 2000 anmeldte virksomheden tråd af rustfrit stål af en diameter 1 mm og derover svarende til underposition 7223 00 19 i KN til Hauptzollamt med henblik på fri omsætning.
- 10 AGST angav De Forenede Arabiske Emirater som varernes oprindelsessted og fremlagde desuden regninger fra Link Middle East Ltd, som var stilet til sagsøgeren, samt oprindelsescertifikater på formular A, ifølge hvilke varerne var blevet fremstillet i De Forenede Arabiske Emirater.

- 11 En undersøgelse fra Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) afslørede imidlertid, at i virkeligheden var Indien de importerede varers oprindelsesland. Ifølge OLAF var den tråd af rustfrit stål, som Link Middle East Ltd i månederne mellem juni 1999 og december 2000 udførte til Fællesskabet, nemlig blevet fremstillet af Venus Wire Industries Ltd i Mumbai (Indien).
- 12 Hauptzollamt efteropkrævede ved afgørelse af 30. juli 2003 told og udligningstold efter de nævnte deklARATIONER på henholdsvis 4 034,79 DEM og 59 513,21 DEM på basis af forordning nr. 1599/1999.
- 13 Hauptzollamt afslog ved afgørelse af 29. juni 2004 en klage indgivet af AGST over opkrævningen af denne told og udligningstold. AGST anlagde den 21. juli 2004 sag til prøvelse af denne afgørelse ved Finanzgericht Düsseldorf og gjorde bl.a. gældende, at efteropkrævningen af udligningstolden er retsstridig, fordi forordning nr. 1599/1999 er ugyldig.
- 14 Under disse omstændigheder har Finanzgericht Düsseldorf besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Er Rådets forordning [...] nr. 1599/1999 [...] ugyldig, for så vidt som der ifølge denne skal opkræves udligningstold af tråd henhørende under underposition [KN] 7223 00 19 fremstillet af Venus Wire Industries Ltd, Mumbai/Indien?«

Om det præjudicielle spørgsmål

- 15 Det fremgår af sagens akter, at den forelæggende ret nærmere bestemt ønsker oplyst, om forordning nr. 1599/1999 er ugyldig, for så vidt som Rådet for Den Europæiske Unions bedømmelse af, om der forelå en skade for den pågældende EF-erhvervsgren samt en årsagsforbindelse mellem denne skade og den subsidierede import af tråd af rustfrit stål, er behæftet med en åbenbar fejl. I den forbindelse ønsker den forelæggende ret oplyst, om dommen i sagen Mukand m.fl. mod Rådet, der annullerede forordning nr. 2450/1998 vedrørende stænger af rustfrit stål med oprindelse i Indien i underpositionerne 7222 20 11, 7222 20 21, 7222 20 31 og 7222 20 81 i KN, kan overføres på hovedsagen med henblik på at bedømme gyldigheden af forordning nr. 1599/1999.

Parternes argumenter

- 16 AGST har anført, at forordning nr. 1599/1999 er ugyldig, idet Rådet foretog en åbenbar urigtig bedømmelse af, om der forelå en skade for den pågældende EF-erhvervsgren samt af årsagsforbindelsen mellem denne skade og den subsidierede import af tråd af rustfrit stål. Fællesskabets institutioner havde nemlig ikke taget tilstrækkeligt hensyn til de indiske eksporterende producenters indsigelse om, at EF-producenterne af flade produkter i rustfrit stål havde skadet EF-erhvervsgrenen ved at danne et »kartel for legeringstillæg«.

- 17 AGST har i retsmødet gjort gældende, at for flade produkter forhøjedes legeringstillægget, som er en koefficient, der integreres i fastsættelsen af priser på stålprodukter, kunstigt ved en afkastfaktor på 1,35. Legeringstillægget for tråd af stål blev ligeledes fastsat ved at multiplicere legeringstillægget for flade produkter faktor med 1,35, hvilket uundgåeligt førte til en forhøjelse af det nævnte legeringstillæg på tråd af stål.
- 18 AGST har endvidere anført, at Rettens dom i sagen Mukand m.fl. mod Rådet bør finde analog anvendelse, og forordning nr. 1599/1999 bør erklæres ugyldig.
- 19 I den henseende har AGST gjort gældende, at for så vidt angår eksistensen af et kartel for legeringstillæg vedrørende flade produkter er det uden betydning, at tråden af stål ikke er fremstillet af flade produkter eller, at producenterne af de respektive produkter ikke altid er identiske. Kommissionen har allerede konstateret eksistensen af dette kartel, der — som Retten har fastslået i dommen i sagen Mukand m.fl. mod Rådet — har haft indflydelse på priserne på stænger af rustfrit stål.
- 20 AGST har endvidere anført, at det nævnte kartel også har haft indflydelse på priserne på tråd af rustfrit stål. Der er nemlig ingen forskel på stænger af rustfrit stål og tråd af rustfrit stål, eftersom de begge henhører under betegnelsen lange produkter. Da flade produkter udgør en væsentlig del af markedet, fastsættes prisen på markedet for rustfrit stål i øvrigt meget ofte af producenterne af flade produkter.
- 21 AGST har gjort gældende, at der findes samme begrundelse i betragtningerne til forordning nr. 1599/1999 som i betragtningerne til forordning nr. 2450/1998, der blev annulleret ved Rettens dom i sagen Mukand m.fl. mod Rådet.

- 22 Eftersom der ikke er forskel på stænger af rustfrit stål og tråd af rustfrit stål, har kartellet for legeringstillæg ifølge AGST haft samme indflydelse på priserne på tråd af rustfrit stål som på priserne på stænger af rustfrit stål. Forordning nr. 1599/1999 er således behæftet med samme åbenbart urigtige bedømmelsesfejl som forordning nr. 2450/1998, der vedrørte subsidieret import af stænger af rustfrit stål.
- 23 Kommissionen har derimod anført, at fællesskabsinstitutionerne såvel i den midlertidige forordning som i forordning nr. 1599/1999 har undersøgt de indiske producenters indsigelse hvad angår eksistensen af et kartel for legeringstillæg mellem EF-producenterne af flade produkter.
- 24 Kommissionen har i den forbindelse påpeget, at den bl.a. konstaterede i betragtning 212-216 til den midlertidige forordning, at tråd af rustfrit stål ikke var fremstillet af flade produkter, og at en indbyrdes sammenligning mellem EF-erhvervsgrænens medlemmers salgspriser viste, at salgspriserne varierede for identiske varettyper.
- 25 Desuden præciserede de nævnte betragtninger, at legeringstillægget kun udgjorde en lille procentdel af den samlede pris for tråd af rustfrit stål. Rådet har efterfølgende bekræftet dette i betragtning 93 til den endelige forordning nr. 1599/1999.
- 26 Rådet og Kommissionen finder endvidere ikke, at Rettens konklusioner i dommen i sagen Mukand m.fl. mod Rådet kan overføres på hovedsagen med henblik på at bedømme gyldigheden af forordning nr. 1599/1999. Fællesskabsinstitutionerne har i

den forbindelse med rette konkluderet i denne forordning, at legeringstillægget, der kun udgjorde en lille procentdel af den samlede pris for de omhandlede produkter, ikke har påvirket de vægtede gennemsnitlige slutprisers troværdighed ved fastlæggelsen af en skade på EF-erhvervsgrenen.

27 De nævnte institutioner har under alle omstændigheder angivet, at der ikke er foretaget en åbenbart urigtig bedømmelse i forbindelse med bemærkningerne i forordning nr. 1599/1999, der er baseret på de vægtede gennemsnitlige slutpriser, vedrørende skaden samt årsagsforbindelsen mellem denne og den subsidierede import af produkter, som er genstand for hovedsagen.

28 Ved fastlæggelsen af denne skade var to faktorer af afgørende betydning, dels et betydeligt prisunderbud på import fra Indien, dels væsentligt nedsatte salgspriser i EF-erhvervsgrenen. Det følger heraf, at selv om anvendelsen af legeringstillægget måtte antages at forøge nettopriserne i Fællesskabet, og at denne forøgelse endvidere fuldt ud kunne tilskrives en konkurrencebegrænsende adfærd, ville prisunderbudet udgøre ca. 17% af den nævnte import.

Domstolens svar

29 Der skal foretages en prøvelse af, om fællesskabsinstitutionerne begik en åbenbar fejl ved bedømmelsen af, om der forelå en skade for den pågældende EF-erhvervsgren samt en årsagsforbindelse mellem denne skade og den subsidierede import af tråd af rustfrit stål.

- 30 Den forelæggende ret har anført, at forordning nr. 1599/1999 indeholder de samme begrundelser som forordning nr. 2450/1998, for at afvise de indiske eksporterende producenters indsigelse vedrørende EF-producenternes restriktive praksis, nærmere bestemt den samordnede anvendelse af legeringstillægget.
- 31 Det skal først bemærkes, at i henhold til basisforordningens artikel 8, stk. 7, skal der også foretages undersøgelse af andre kendte faktorer end den subsidierede indførsel, som samtidig skader den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet, for at sikre, at skade, der forvoldes af sådanne andre faktorer, ikke tilskrives den subsidierede indførsel i henhold til artikel 8, stk. 6.
- 32 Eksempelvis nævnes i denne artikel faktorer, der kan tages hensyn til i den forbindelse, bl.a. restriktiv handelspraksis og konkurrence mellem producenter i tredjelande og producenter i Fællesskabet.
- 33 Dernæst bemærkes, at Fællesskabets institutioner inden for den fælles handelspolitik og ganske særligt med hensyn til handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger har et vidt skøn som følge af kompleksiteten af de økonomiske, politiske og retlige situationer, de skal undersøge (jf. dom af 27.9.2007, sag C-351/04, IKEA Wholesale, Sml. I, s. 7723, præmis 40 og den deri nævnte retspraksis).

34 Det er endvidere fast retspraksis, at konstateringen af, om der foreligger skade, kræver, at der foretages en bedømmelse af en række komplicerede omstændigheder, og domstolsprøvelsen af institutionernes skøn skal således begrænses til en kontrol af, at formforskrifterne er overholdt, at de faktiske omstændigheder er materielt rigtige, at der ikke er foretaget en åbenbart urigtig bedømmelse af de faktiske omstændigheder, og at der ikke foreligger magtfordrejning (jf. IKEA Wholesaledommen, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis). Dette gælder bl.a. ved fastlæggelsen af de faktorer, der skader den pågældende EF-erhvervsgren i forbindelse med en procedure om forholdsregler over for subsidier.

35 Rådet og Kommissionen er ved fastsættelsen af skaden forpligtet til at undersøge, om den skade, de ønsker at gøre gældende, rent faktisk skyldes subsidieret import, og til at se bort fra enhver skade, der skyldes andre faktorer, herunder især den skade, der eventuelt må tilskrives fællesskabsproducenternes egen adfærd (jf. Domstolens dom af 11.6.1992, sag C-358/89, Extramet Industrie mod Rådet, Sml. I, s. 3813, præmis 16).

36 Herved bemærkes, at fællesskabsinstitutionerne har afvist AGST's argumentation, hvorefter de ikke har undersøgt de indiske producenters indsigelse om et kartel for legeringstillæg for flade produkter, og de har under forhandlingerne ved Domstolen herved henvist til betragtning 93 til forordning nr. 1599/1999, der bekræfter undersøgelsesresultaterne i betragtning 209-216 til den midlertidige forordning, da ingen af de berørte parter har fremført nye argumenter til de indiske eksporterende producenters indsigelse om, at alle de oplysninger, som EF-erhvervsgrenen har afgivet i forbindelse med proceduren om forholdsreglerne over for subsidier, er upålidelige som følge af den samordnede anvendelse af systemet med legeringstillæg.

- 37 I betragtning 210 og 211 til den midlertidige forordning er angivet, at afgørelsen, der har fastslået den konkurrencehæmmende praksis angående legeringstillæg, vedrørte flade produkter og ikke lange produkter, der også omfatter tråd af rustfrit stål, som er genstand for hovedsagen. De eksporterende producenter har imidlertid gjort gældende, at den eksisterende ulovlige praksis for så vidt angår flade produkter også har synergieffekter og en indvirkning på lange produkter længere fremme i produktionsforløbet.
- 38 I den forbindelse har Kommissionen i betragtning 212 til den midlertidige forordning afvist de eksporterende producenters argumentation og herved gjort gældende, at tråd af rustfrit stål af tekniske årsager ikke fremstilles af flade produkter, og at det således er tvivlsomt, om den samordnede praksis, der blev konstateret for flade produkter af rustfrit stål, vil have nogen indvirkning på tråd af rustfrit stål længere fremme i produktionsforløbet. Kommissionen tilføjede, at producenterne af flade produkter og producenterne af lange produkter ikke er identiske, og at antallet af producenter af lange produkter er betydeligt højere end antallet af producenter af flade produkter af stål.
- 39 Det fremgår af disse betragtninger, at fællesskabsinstitutionerne — i modsætning til det af AGST anførte — i overensstemmelse med kravet i basisforordningen om at se bort fra enhver skade, der skyldes andre faktorer end den subsidierede import, har prøvet, om de oplysninger, som EF-erhvervsgruppen har afgivet i forbindelse med proceduren om forholdsregler over for subsidier, har kunnet være påvirket af producenterne af flade produkters samordnede anvendelse af systemet med legeringstillæg.
- 40 AGST støtter sine argumenter på den omstændighed, at betragtning 209-216 til den midlertidige forordning, hvorefter Kommissionen havde afvist de indiske eksporterende producenters indvending angående eksistensen af et kartel for legeringstillæg, fuldt ud svarer til betragtning 43, 46 og 47 til forordning nr. 2450/1998, som Retten i dommen i sagen Mukand m.fl. mod Rådet fastslog var behæftet med en åbenbar urigtig bedømmelse.

- 41 I den forbindelse fremgår det af sagens akter, at forordning nr. 1599/1999 vedrører produkter i rustfrit stål, der henhører under kategorien af lange produkter. Desuden er det ikke bestridt, at legeringstillægget for tråd af rustfrit stål anvendes af producenterne af stålstænger på samme måde ved at multiplicere legeringstillægget for flade stålprodukter med en faktor på 1,35.
- 42 Herved opstår spørgsmålet, om den konkurrencebegrænsende adfærd, som producenterne af flade produkter af stål har udvist i forbindelse med den samordnede anvendelse af kartellet for legeringstillæg, udgør en kendt faktor for sektoren for tråd af rustfrit stål i basisforordningens artikel 8, stk. 7's forstand.
- 43 I den sammenhæng omhandler den af AGST påberåbte dom afsagt af Retten i sagen Mukand m.fl. mod Rådet den konkurrencebegrænsende fastsættelse af legeringstillægsbeløbet, som blev anvendt af EF-producenterne af flade produkter i rustfrit stål, som i betydeligt omfang havde påvirket priserne på stænger af stål og fremprovokeret en kunstig forhøjelse af dem, således at disse priser ikke kunne betragtes som troværdige med henblik på konstateringen af skaden påført EF-erhvervsgrenen.
- 44 I den nævnte dom fandt Retten ganske vist, at selv om det ikke kunne fastslås, at slutprisen på stålstænger var udtryk for en samordnet praksis mellem EF-producenterne, havde fællesskabsinstitutionerne undladt at tage hensyn til en anden kendt faktor end de subsidierede indførsler, som samtidig kunne have forårsaget en skade på EF-erhvervsgrenen, idet de ikke havde taget hensyn til den samordnede og konstante erhvervsmæssige praksis hos EF-producenterne af stålstænger af rustfrit stål, hvis objektive virkning på dette produktmarked var en automatisk overvæltning af de kunstige prisstigninger, som opnåedes på grund af en samordnet praksis mellem producenterne af flade produkter.

45 Det skal derfor undersøges, om den samordnede anvendelse af legeringstillægget, som producenterne af flade produkter foretog, og som Retten i dommen i sagen Mukand m.fl. mod Rådet fandt havde haft en betydelig indflydelse på priserne på stænger af rustfrit stål, ligeledes kan have en sådan indflydelse på priserne på tråd af rustfrit stål i basisforordningens artikel 8, stk. 7's forstand.

46 Det skal hertil bemærkes, at fællesskabsinstitutionerne har påpeget, at legeringstillægget for tråd af rustfrit stål allerede var et element af slutprisen.

47 Ifølge disse institutioner udgjorde legeringstillægget i undersøgelsesperioden i gennemsnit mindre end 5% af den vægtede gennemsnitspris for disse produkter. Selv om det blev lagt til grund, at legeringstillægsbeløbet blev påvirket af den konkurrencebegrænsende adfærd, som producenterne af flade produkter har udvist, er virkningen af den kunstige prisforhøjelse forårsaget af legeringstillægget på de gennemsnitlige vægtede nettopriser på tråd af rustfrit stål så begrænset, at den ikke påvirker disse prisers troværdighed.

48 AGST har gjort gældende, at hvis legeringstillægget på stænger af rustfrit stål bevirker en kunstig forhøjelse af prisen på sådanne stænger, da det blev multipliceret med en afkastfaktor på 1,35, må det også uundgåeligt kunstigt have forhøjet prisen på tråd af rustfrit stål. Herved har AGST i retsmødet anført, at legeringstillægget for tråd af rustfrit stål i undersøgelsesperioden under alle omstændigheder var højere end de 4,5 eller 5%, som Kommissionen har angivet.

49 De eksporterende producenter havde under den administrative klagesag påpeget, at de EF-producenter, der havde anvendt et legeringstillæg for tråd af stål på samme måde som producenterne af stænger at stål ved at multiplicere legeringstillægget for flade produkter af stål med en faktor på 1,35, hvis objektive virkning på dette

produktmarked var en automatisk overvæltning af de kunstige prisstigninger, som opnåedes på grund af en samordnet praksis mellem producenterne af flade produkter.

50 For så vidt angår det forhold, at prisen på flade produkter har udviklet sig parallelt med prisen på tråd af rustfrit stål derved, at producenterne af tråd på samordnet vis har anvendt en afkastningsfaktor på 1,35 på legeringstillægget, der finder anvendelse for flade produkter, har AGST imidlertid ikke anført nogen holdepunkter for at antage, at den konkurrencebegrænsende adfærd, som producenterne af flade produkter af stål har udvist, kunne have haft indvirkninger på niveauet for priserne på tråd af rustfrit stål i et omfang, der er egnet til kunstigt at forhøje disse priser.

51 Fællesskabsinstitutionerne har ikke i hovedsagen undladt at tage hensyn til en faktor, der er kendt som systemet med legeringstillæg. Institutionerne har nemlig undersøgt legeringstillægget og fundet, at det udgør en lille procentdel af slutprisen. Under disse omstændigheder påhviler det parterne, der gør gældende, at forordningen er ugyldig, at fremlægge bevismidler, der er egnede til at påvise, at producenterne af flade produkters samordnede anvendelse af legeringstillægget kan have haft en sådan betydelig indvirkning, at slutpriserne på tråd af rustfrit stål ikke længere kunne anvendes til at fastslå, om der forelå en skade for den pågældende EF-erhvervsgren, samt påvise en årsagsforbindelse mellem denne skade og den subsidierede import.

52 Sagens akter indeholder således intet, der giver anledning til at konstatere, at fællesskabsinstitutionerne begik en åbenbar bedømmelsesfejl, da de ved fastlæggelsen af skaden og årsagsforbindelsen mellem denne skade og den subsidierede import kom frem til, at der bortset fra denne import ikke fandtes andre faktorer som, ifølge AGST, samtidigt forårsagede en skade på EF-erhvervsgrenen.

- 53 AGST har udelukkende støttet sig på Rettens dom i sagen Mukand m.fl. mod Rådet for at gøre gældende, at denne doms konklusioner skal finde anvendelse på forordning nr. 1599/1999, da tråd af rustfrit stål ligesom stænger af rustfrit stål hører til kategorien af såkaldte lange produkter, samt på det forhold, at legeringstillægget for de to produkter beregnes på lignende måde.
- 54 Der er intet tilvejebragt om, at den samordnede anvendelse af legeringstillægget på flade produkter medførte en sådan forhøjelse af det samlede prisniveau for tråd af rustfrit stål, at sidstnævnte produkters slutpriser ikke kunne betragtes som en troværdig indikator ved fastsættelsen af den skade, som EF-erhvervsgrenen har lidt som følge af den subsidierede import.
- 55 Det følger af det ovenstående, at en prøvelse af det forelagte spørgsmål intet har frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af forordning nr. 1599/1999.

Sagens omkostninger

- 56 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra de nævnte parters udgifter kan de udgifter, der er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Prøvelsen af det forelagte spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Rådets forordning (EF) nr. 1599/1999 af 12. juli 1999 om indførelse af en endelig udligningstold og endelig opkrævning af den midlertidige told på import af tråd af rustfrit stål af diameter 1 mm og derover med oprindelse i Indien og om afslutning af proceduren vedrørende import af tråd af rustfrit stål af diameter 1 mm og derover med oprindelse i Republikken Korea.

Underskrifter